

ZPRAVODAJ

Jihomoravské
oblasti KČT

Informační občasník KČT-JMO

ročník 8 / č. 1 – květen 2020

Hrobař 10⁷

Klub českých turistů založili čeští vlastenci ještě za dob c. a k. mocnářství. Přesto dokázal tento spolek, jehož stěžejním smyslem bylo šíření české myšlenky, v habsburské monarchii svou činnost úspěšně rozvíjet.

Opravdu nerušené časy rozvoje však přišly až s novou republikou, svobodným Československem. Bohužel tyto světlé doby vydržely republiky a tím pádem i klubu pouhá dvě desetiletí.

První ránu demokratické republiky zasadila Mnichovská dohoda a definitivní konec pak přišel o půl roku později se zřízením Protektorátu Čechy a Morava. I v těchto časech však, navzdory snahám okupantů činnost co nejvíce omezit, dokázal klub své vlastenecké aktivity udržet a své zázemí v něm našli členové rozpuštěného Sokola a Junáka.

Z nabyté poválečné svobody se však „obnovené“ Československo neradovalo ani tři roky. S existenčními potížemi se musel vyrovnat i Klub českých turistů. Přišel o svůj majetek – zejména turistické chaty – a také o svůj název. Svou činnost mohl nadále vykonávat pod hlavičkou Svazu turistiky ČSTV. Jednou z jeho hlavních aktivit se postupem času stalo pořádání dálkových a turistických pochodů, které byly pro většinu obyvatel vítanou možností úniku od zpolitizovaného života v tehdejším Československu.

...pokračování na straně 2

OBSAH ČÍSLA

Na Javořinu šli turisté za čtyřlístkem

Pořadatelé přihlásili 45. ročník Zimního výstupu na Velkou Javořinu do projektu Novoroční čtyřlístek, který pomáhá především hendikepovaným turistům, čtyři novoroční dobré skutky však nesou poselství všem. **strana 7**

Zdp turisté stihli svůj zimní sraz na poslední chvíli

Ještě než koronavirová pandemie učinila z domů a bytů nedobrovolně domácí vězení milionům obyvatel České republiky, zvládli zdravotně postižení absolvovat svůj zimní sraz. Letos v městě syna koudelníkova. **strana 16**

Zemřel Jiří Kýn

V neděli 19. dubna opustil naše řady dlouholetý člen vyškovského odboru a předseda ZO Vyškov Jiří Kýn. **strana 26**

V letošním roce jsme si měli připomenout třicet let od obnovení činnosti Klubu českých turistů. Veškerou činnost však hned zkraje roku odrovnal nepřítel pouhým okem neviditelný, 100 nanometrů velký koronavirus, a počínající jarní sezonu zastavily vládní restriktce k omezení pandemie.

Nyní už to vypadá, že se život pozvolna vrací k normálu. Než se však opravdu vrátí do vyjetých kolejí – pokud se tak někdy vůbec stane – bude to ještě cesta velmi dlouhá. Nám, obyčejným turistům, zrušila pandemie stovky pochodů a výletů a znemožnila cestování – naši hlavní činnost.

Pořádání pochodů v omezené míře je již možné v rámci uvolňování restriktcí proti šíření pandemie koronaviru. Další možnosti nabízí „pořádání“ pochodů za využití elektronických prostředků (mobilů a přístrojů GPS), kdy se z hromadné akce v podstatě stane individuální turistická akce.

Nám, Klubu českých turistů, připravila pandemie hutný guláš nejrůznějších ekonomických problémů zavřenými chatami počínaje. Tou největší ingrediencí je kvůli zhoršené ekonomické situaci nejistá situace ohledně dotací na obnovu turistického značení.

Značkařům patrně jejich „stavovská čest“ nedovolí s odkazem na koronavirus jen tak lakonicky odpískat letošní obnovu turistického značení. Budou chtít své povinnosti dostát stůj co stůj, aby i letos bylo na hlavní turistickou sezonu – ať už bude vypadat jakkoli – vše řádně připraveno. A současné ohlasy říkají, že to bude potřeba – obyvatelé České republiky mají letošní dovolenou trávit raději „doma“.

Mnohde se však v tomto roce bude o konečné podobě dotací rozhodovat až na podzim – na tuto dobu se značením čekat nelze. Aktuální situace tak bude patrně znamenat zatnutí statisícové až milionové sekery do oblastních i ústředních finančních rezerv. V souvislosti s tím tedy vyvstává potřeba řešit otázku alternativního financování činnosti, zejména turistického značení.

Také se pomalu o slovo hlásí další pravidelná činnost související s turistickými pochody pořádanými odbory KČT – příprava kalendáře akcí na rok 2021. Je v podstatě stoprocentně jisté, že ani tato naše aktivita nezůstane koronavirem a jeho následky nedotčena. Mnohé letošní ročníky jejich pořadatelé zrušili, některé o rok odložili. A to přitom za situace, kdy nikdo neví, co s ustupující pandemií udělá nástup podzimního sychravého počasí a za jakého stavu budeme vstupovat do příští sezony.

Budiž nám tedy malilinkatou výhodou, že už aspoň trochu víme, co můžeme při takových poměrech očekávat. A do té doby se radujme aspoň z toho mála, co už na poli turistiky dělat můžeme. Pokud možno tedy hezký zbytek jara a blížící se léto.

Štěpánský pochod vede za jesličkama do Vranova

Dne 26. prosince 2019 jsme pořádali již devatenáctý ročník Štěpánského pochodu za jesličkama do Vranova. Hned po ránu nás potěšilo pěkné mrazivé slunečné počasí a to ukazovalo, že i účast by nemusela být špatná. Již v 8.30 se dostavili první turisté, ač start byl až od 9 hodin.

Připravovali jsme ještě zbytek, co chybělo do startu, neboť skoro vše jsem již zdepřipravil na Boží hod, kdy jsem se již nemohl dočkat konce „Vánočního pohody“. Takže zapálení svíček na adventním věnci pro navození atmosféry, nalití vína do svařovací nádoby a mazání chlebů se sádlem a cibulí již bylo rozptýlením před startem. Od devíti hodin jsme začali startovat.

Mezi devátou a desátou hodinou se na start do konírny dostavilo tolik lidí, že pomoci se musel chopit každý z Fénixu, kdo měl ruce nohy. Na chystané chleby si příchozí rychle rozebrali, mazaly se další

a muselo se dolévat víno do svařovací nádoby. Chleby a svařené víno byly zdarma jen za cenu startovního. Všem nějak po svátcích vyhládlo a prostá turistická strava přišla k duhu.

Do jedenácti hodin, kdy jsme start ukončili, odstartovalo ze Sýpky v Brně Medláncích 85 registrovaných účastníků. To bylo skvělé, zejména, když se zde vyskytovaly spokojené neznámé tváře. Tak jsme měli radost z úspěchu o to větší. Po jedenácté jsme uzavřeli start a vydali se za pochodníky na trasu do Vranova také. Poklonili se jesličkám, navštívili kostel a občerstvili se v některém z otevřených pohostinství. Pak už jen autobusem do Medlánek na Sýpku sklidit po pochodu a odvézt věci.

A tak když jsme to posléze přepočítali, tak na startu se vypilo jedenáct litrů svařového vína a snědly tři pecny chleba se sádlem a cibulí. Máme radost, že

lidé přišli, že jim chutnalo, a už se těšíme, jaký apetit budou mít v letošním roce a kolik dorazí účastníků na start. Třeba jednou bude ta kýžená stovka účastníků, když bude dvacátý ročník.

Petr Vachút

Nový rok zahájily Novoroční čtyřlístky

Akce na přelomu roku jsou v Klubu českých turistů již neodmyslitelně spojeny se sbírkami v rámci Novoročního čtyřlístku. Také v naší oblasti máme čtyři akce tohoto typu, když se do projektu dodatečně přidali ještě hodonínští turisté se Zimním výstupem na Velkou Javořinu, o kterém referuje Jura Michenka v samostatném článku. Pojďme si zopakovat, co jest základním posláním těchto „novoročních“ setkání:

- Jdi na Nový rok na výlet – překonej svou pohodlnost a udělej něco pro sebe.
- Pozvi někoho ze svého okolí – udělej radost někomu ze svých bližních tím, že jej vezmeš s sebou.

- Poznej kus přírody – projdi maličký kousek vlasti a poznej ho vlastními smysly.
- Přispěj potřebným – částkou od 20 Kč výše na konto, vyhlášené KČT na podporu aktivit pro zdravotně handicapované spoluobčany. Získané prostředky budou využity na vyznačení turistické trasy pro vozíčkáře.

Učiníš-li tyto čtyři dobré skutky, obdržíš v cíli odznak Novoroční čtyřlístek.

Novoroční výstup na Babí lom

Ve středu 1. ledna se adamovští turisté jako již tradičně zúčastnili Novoročního výstupu na Babí lom. Počasí nám přálo, po žluté značce za svitu sluníčka jsme

došli do Vranova. Tam jsme si v poutním kostele Narození Panny Marie prohlédli opravené fresky a dřevěný pohyblivý betlém. Na konci Vranova jsme se sešli s dalšími našimi členy a společně jsme

pokračovali do sedla pod Babím lomem.

V sedle probíhala sbírka Novoroční čtyřlístek, kde opět pomáhal náš předseda Tonda Procházka.

Ze sedla severním směrem

po vlastním značení jsme opatrně vystoupali na vrchol – 562 m n. m. Na vrcholu jsme dostali razítko akce Vystup na svůj vrchol. Akci pořádá KČT na podporu obnovy Jiráskovy chaty na Dobrošově v duchu jejího architekta Dušana Jurkoviče. Zájemci obdrželi Kalendář turistických akcí Jihomoravského kraje na rok 2020 a pamětní list s příležitostným razítkem Novoročního výstupu na Babí lom. Vycházky dlouhé 12 km se zúčastnilo 18 turistů, vedla ji Marie Tejkalová.

Vřesovický Novoroční čtyřlístek

Rekordní štědrostí vstoupili do roku 2020 účastníci pochodu Novoroční čtyřlístek – Okolo Vřesovic, který pořádá Klub českých turistů Vřesovice 1. ledna odpoledne. Na podporu aktivit pro zdravotně handicapované spoluobčany se vybralo 8 355 Kč. To je nejvíc ze všech sedmnácti ročníků vřesovické akce.

Účastníci pochodu přispívají do Veřejné sbírky Klubu českých turistů tradičně místo startovního.

Letos se zúčastnilo 253 turistů z 52 obcí a měst, kteří si mohli vybrat trasu pět nebo sedm kilometrů. Nejpočetnější výpravy přišly z Kyjova, Vřesovic, Bučovic, Ježova a z Osvětman.

Účastníci obdrželi v cíli odznak čtyřlístku, pamětní list a kalendářík a všem se účast započítala i do soutěže O zlatého turistu 2017–2021.

*Antonín Procházka,
Miroslav Vaculík*

První sobota hodonínských turistů patří Zimnímu výstupu na Velkou Javořinu

Tradičně na první lednovou sobotu, která tentokrát připadla na 4. ledna, uspořádal Klub českých turistů Hodonín zimní výstup na nejvyšší vrchol Bílých Karpat, Velkou Javořinu (970 m n. m.). Akce, kterou založil nestor hodonínských turistů, Zdenek Bušek, který ve svých téměř 77 letech i letos na Javořinu vyběhl a zaslouží si velký obdiv, se konala již po pětadvacáté a byla též zařazena mezi významné akce Jihomoravské oblasti KČT.

Na rozdíl od posledních ročníků jsme nebyli obdařeni takovou sněhovou nadílkou, přesto na vrcholovém

hřebenu dělal doprovod příchozím turistům docela silný víchr a ledovka a převalovala se mlha. Na chvíli opadla při sestupu k Holubyho chatě, a tak jsme si mohli vychutnat pohledy k sousednímu Jelenci s bývalou vojenskou pozorovací věží a protějšímu Inovci s vysílačem. Výstupu se tradičně zúčastnila sedmdesátka milovníků hor, přičemž z Hodonína, Strážnice či Veselí nad Moravou jich vyrazilo na pětáctyřicet, osm turistů přijelo až z odboru KČT Havlíčkův Brod a tvořili tak nejvzdálenější skupinu, další turisté potom přicházeli také ze slovenské strany státní hranice.

Oficiálně jsme výstup zahájili před půl devátou na Vápenkách, nejvýchodnější

osadě okresu Hodonín, kam jsme se přesunuli přes Veselí nad Moravou motorákem a linkovým autobusem, do něhož se tentokrát všichni usadili. Z Vápenek jsme po modré značce vystoupali k altánku na Vadovské (661 m n. m.), kde následovala krátká přestávka na vydýchání, svačinku či první přípitky do nového roku. Tady jsme se setkali s prvním náledím, které nás pak provázelo hlavně ve vrcholových partiích.

Pokračovali jsme dále již docela příjemným stoupáním lesní cestou až k místu zvanému U Zabitého Žida, ke staré moravské cestě na Javořinu od Strání, která prochází rozsáhlou rekonstrukcí. Zde, pod pramenem Veličky, je postaven nový most a silnička bude sloužit jako nová cyklostezka od Kamenné boudy na vrchol. Přešli jsme tedy po ní až na rozcestí s červenou značkou, Cestou hrdinů SNP, po níž jsme výšvihem a zledovatělým chodníkem vystoupali až na rozcestí Velká Javořina, hřeben. Od něj jsme po namrzlé cestě a za silného větru přešli na vrchol Malé Javořiny (964 m n. m.) s pomníčky Josefu Vavrouškovi, Gustávu Galkovi a monumentem česko-slovenské vzájemnosti, přešli k vysílačce na vrcholu Velké Javořiny (970 m n. m.), který v mlze nebyl téměř vidět.

Na Holubyho chatě (920 m n. m.), jedné z prvních, které zbudoval Klub československých turistů v polovině 20. let minulého století, vedoucí akce,

Jura Michenka, vypsál zúčastněným diplomy a vybrali jsme dobrovolný příspěvek v rámci Novoročního čtyřlístku, kam byla akce v rámci projektu Klubu českých turistů zařazena, na zbudování stezky pro vozíčkáře. Po občerstvení a odpočinku jsme začali pomalu odcházet, jelikož chata byla doslova natřískaná návštěvníky.

Vydali jsme se zpět přes hřeben, tentokrát po bezpečnější cyklostezce, na odbočku do Strání, z které jsme pokračovali k západu po červené turistické značce (Cestě hrdinů SNP) k Durdě (842 m n. m.). Těsně pod jejím vrcholem ve výšce 838 m. n. m., na styku hranic Jihomoravského, Zlínského a Trenčianského kraje, leží nejvyšší bod Jihomoravského kraje a okresu Hodonín. Od září loňského roku místo nově označuje cedulka. Dále následoval sestup na Kaškaprískův

vrch (778 m n. m.) a k památníku Ilji Daniloviče Dibrova, který zde padl 13. října 1944 v rámci bojů během Slovenského národního povstání. V altánku u památníku jsme se tradičně občerstvili a klesli po zelené značce po částečně zledovatěném chodníku na Šibenický

vrch (708 m n. m.), ze kterého se otevřely pěkné pohledy na sousední Hradisko a k Nové Lhotě.

Do ní sešla část z účastníků po silnici z Kubíkova vrchu (680 m n. m.) na čtvrtý autobus a po občerstvení v restauraci hotelu Háj se zastavili na 16 kilometrech, zdatnější pak pokračovali k lovecké chatě Megovka na počátku Filipovského údolí, kde se o nás jako vždy postarali kamarádi z Mysliveckého

sdužení Karpaty a dopřáli nám zelňačku, zaječí guláš či jiné dobroty a samozřejmě nějakou tu štamprku. Závěse pak nesl v pochodu po silnici okolo Liščí boudy a R e k r e a č n í h o střediska Filipov do Javorníka nad Veličkou, kde jsme

se ještě do příjezdu vlaku po 23 absolvovaných kilometrech stihli občerstvit v hospodě U Bančáků. Někdo to stihl na vlak na půl pátou, vedoucí, který skupinu uzavíral, s dalšími pak odjížděli z Javorníka o půl sedmé.

Poděkování a uznání za předvedené výkony patří všem zúčastněným a už se zase těšíme za rok na první lednovou sobotu, kdy se na nejvyšší vrchol Bílých Karpat vydáme po šestačtyřicáté.

Jiří Michenka

Cesty za sluncem objevují zapomenutá místa i v zimě

Byla to opravdu cesta za sluncem. Krásně svítalo sluníčko. U tvrze nad Újezdem u Tišnova plápolal oheň a v kotlíku se svařovalo víno. Bylo i něco na přilepšení. Pro vyhladovělé (na tvrz se šlo hodně do kopce) byl chléb, sádlo, cibule a i sádlo se škvarkama a perníček. Špekáčky se opékaly a bylo veselo. Vystoupili jsme i na tvrz, kde zbylo jen několik zřícených zdí.

Nakonec Pamětní list a výběr odznaků z minulých akcí. Co dodat. Sešlo se nás osm. Domů jsme šli kolem Loučky se soutokem s Libochovkou a nakonec u Předklášteří i Loučky se Svratkou, celkem 12 km.

Miroslav Procházka

Adamovští turisté vyrážejí na vycházky za každého počasí

V sobotu 15. února jsme slunečnou vycházku zahájili v Újezdě u Brna. Došli jsme ke kapli sv. Antonína Paduánského, kde byla ráno 2. prosince 1805 zahájena bitva tří císařů. Kousek dále po neznačené cestě kolem vinohradů jsme se zastavili

u pomníčku, který zde byl odhalen v roce 2013 na památku letecké havárie z 10. října 1962.

Po málo frekventované silnici pod protiletadlovým radarem jsme došli na Pracký kopec, kde stojí Mohyla míru.

Je to památník postavený na počest obětem Napoleonovy vítězné bitvy u Slavkova. V muzeu památníku Mohyly míru je umístěna expozice „Bitva tří císařů“.

Pod vedením Irči Antoszewské jsme ušli 7 km, výletu se zúčastnilo se 24 turistů.

V sobotu 29. února se za mírného sněžení vydalo 16 turistů za poznáním okolí Brna. Výlet jsem zahájili na zastávce Jírovcova a pokračovali do obory Holedná.

První zastavení bylo u pomníčku Bašného. V lesíku mezi brněnskými městskými částmi Bosonohy a Kohoutovice stojí na žluté turistické značce u cesty pomníček zdejšího oblíbeného učitele Františka Bašného, který sem rád chodil na procházky a inspiroval se zde také ke své básnické tvorbě. František Bašný se narodil v roce 1859 v Lešanech u Prostějova, ale celých 30 let učil v brněnských Kohoutovicích, kde také v roce 1910 zemřel. Pochován je na hřbitově v nedalekém Žebětíně.

Další zastavení bylo na rozcestí Hobrtenky, kam jsme došli po pozvolném stoupání. Krátký úsek po neznačené cestě vedl ze žluté značky na zelenou. Pohodová vycházka byla ukončena na zastávce Komín-vozovna, byla dlouhá 6 km a vedla ji Irča Antoszewská.

V sobotu 7. března jsme v Zastávce u Brna zahájili vycházku, která vedla Mikroregionem Kahan. Patří sem například Babice u Rosic, Zastávka a Zbýšov. Je to svazek obcí, který vznikl v roce 2000. Hornická činnost výrazně ovlivnila život zdejších obyvatel.

Do zastavení těžby v roce 1992 se zde rozkládal rosicko-oslavanský uhelný revír. Patřil k nejmenším v České republice, zato černé uhlí, které se zde těžilo, bylo nejkvalitnější. Slávu hornictví dnes připomínají areály zaniklých dolů, haldy, zachovalé těžní věže, expozice Muzea průmyslových železnic

ve Zbýšově a hornictví v Oslavanech.

Ze Zastávky jsme po modré značce pokračovali okrajem Babic u Rosic a došli jsme do Zbýšova. Zde se nacházel nejhlubší důl na těžbu černého uhlí

ve střední Evropě s hloubkou 1550 m. Pokračovali jsme kolem říčky Balinky, kterou jsme museli přeskočit a také přebrodit.

Došli jsme do Oslavan, kde byl ve 13. století založen nejstarší ženský

klášter na Moravě. V 16. století byl přestavěn na zámek. V době druhé světové války prostory zámku využívala německá armáda, po válce byl zámek zabaven československým státem. V roce 1992 přešel zámek pod město Oslavany. Podařilo se ho dostat do státního programu

záchrany architektonického dědictví a stále zde probíhá rekonstrukce. Nachází se zde Městský zámecký pivovar a restaurace, muzeum hasičské, hornictví a energetiky. Do roku 1993 také v Oslavanech fungovala uhelná elektrárna.

Počasí nám přálo, zúčastnilo se 14 turistů, ušli jsme 12 km. Akci vedli manželé Němcovi a Marie Tejkalová.

Antonín Procházka

Zimní přírodou se vydali turisté ze šesti desítek obcí

V sobotu 7. března 2020 se uskutečnil již 17. ročník oblíbené turistické akce s názvem Zimní přírodou, kterou pořádal vřesovický Klub českých turistů. Pochodu se letos zúčastnilo 271 turistů z 66 obcí a měst ČR a také ze Slovenska.

Na výběr byly již tradičně tři značené trasy o délkách 5, 8 a 10 km. Turistické kontroly byly umístěny na magické hoře sv. Klimenta, v altánku pod Koryčanskou kaplí a v areálu Lesparku v Chříbech.

Všichni účastníci obdrželi v cíli vkusnou plaketu a diplom, tradičně byli věcnými cenami odměněni nejstarší, nejmladší, nejvzdálenější účastníci a také nejpočetnější rodina.

Miroslav Vaculík

Zdravotně postižení turisté stihli prozkoumat okolí historické Kutné Hory těsně před zákazem vycházení

Každý druhý rok se my, zdravotně postižení turisté, scházíme na zimním srazu. Protože nikdo z nás nelyžuje, ani se nevěnuje jiným zimním radovánkám, volíme spíše městskou zábavu, což bývá v neturistické sezóně docela oříšek, protože památky bývají zpravidla ještě zavřené.

Pro letošní rok jsem zvolila pobyt v Kutné Hoře v době jarních prázdnin, abychom se mohli ubytovat v domově mládeže.

Kutná Hora se řadí po bok historicky nejvýznamnějších měst České republiky. Historie našeho státu se tu začala psát již v raném středověku,

především díky zdejší těžbě stříbra. Právem je tedy Kutná Hora považována za pokladnici a klenot země, jehož bohatství stojí u samé kolébky rozmachu českého království. Může se pochlubit celou řadou architektonických slohů a zcela unikátních staveb

z různých historických období. Ze všech ulic, domů i kostelů tu na nás doslova dýchá její dlouhá historie plná významných dějinných událostí.

Historické jádro Kutné Hory s pozdně gotickým chrámem svaté Barbory a katedrálou Nanebevzetí Panny Marie v Sedlci představuje jedinečně dochovanou středověkou urbanistickou strukturu s řadou gotických, renesančních a barokních domů. V roce 1995 bylo zapsáno na seznam světového kulturního dědictví UNESCO. K dalším významným památkám patří také Vlašský dvůr, pozdně gotický měšťanský Kamenný dům, kostel sv. Jakuba, Jezuitská kolej nebo klášter řádu sv. Voršily.

Vlašský dvůr býval dočasným sídlem českých králů. Bronzová deska z roku 1595 pocházející z původní staré kutnohorské radnice říká: „Kdokoliv

z radních osob za řízením vstoupíš do radnice, svrhní přede dveřmi se sebe všecku osobní vášeň, hněv, násilí, zášť, přátelství, pochlebenství, podrob osobu i péči svou obci. Neboť jak spravedliv nebo nespravedliv budeš k jiným, rovněž očekávati a podstoupiti musíš soud boží.“

Do Kutné Hory jsme doputovali v sobotu 7. března, ubytovali jsme se v domově mládeže v samém centru města na Komenského náměstí, lehce se občerstvili, někdo z domácích zásob, někdo využil nabídky místních hospůdek a ve 13 hodin jsme se před chrámem svaté Barbory setkali se sympatickou paní průvodkyní. Ta nás chrámem provedla, výklad doprovodila mnoha pověstmi a historkami, někteří vyběhli i na emporu. Bylo vcelku chladno, takže jsme nepohrdli svařákem ze stánku před chrámem. Potom jsme se vydali na krátkou procházku městem. Zastavili jsem se u Kamenné kašny,

Kamenného domu a procházku jsme zakončili ve Vlašském dvoře.

V neděli jsme v klidu posnídali a vydali jsme se na nádraží Kutná Hora město, odkud jsme odjeli vlakem do Malešova.

Sraz u chrámu sv. Barbory a jeho prohlídka

Zakončení na Vlašském dvoře

Historické jádro městyse Malešov bylo vyhlášeno městskou památkovou zónou v roce 2003. Mezi dochované památky patří gotická tvrz či kostel sv. Václava na náměstí. Tvrz byla postavena Ruthardovci na konci 14. století na místě původního sídla. Dnešní podobu získal objekt v 18. století, kdy byla tvrz přestavěna na sýpku. Dochovala se pětipatrová věž

s gotickými okny a se zadržným vstupním portálem v prvním patře a zbytky opevnění. Tvrz sloužila jako sýpka až do roku 1980, od té doby chátrala. V letech 2002–2017 byla zrekonstruována do gotické podoby. Tvrz jsme bohužel

Historický kamenný most u Malešova

nedobyli, její brány pro nás zůstaly zavřené. Ale dobyli jsme pivovar v podhradí (nebo spíše v podtvrzí?). V rámci exkurze jsme se dozvěděli něco o vaření piva a ochutnali jsme čtyři vzorky pív, které pivovar

nabízí. Vedle pivovaru je roztomilé minimuzeum, kde si můžete prohlédnout, jak se v obci kdysi žilo.

Věděli jste, že 7. června 1424 se odehrála v blíže neurčené lokalitě poblíž tvrze Malešov bitva? Oddíly východočeského husitského svazu pod velením slepého hejtmana Jana Žižky z Trocnova zde porazily vojsko svatohavelské koalice, jehož přítomnými členy byli zejména příslušníci pražského svazu a vojáci katolického landfrýdu. Pro Žižku bylo vítězství vrcholem jeho vojevůdcovské kariéry, Pražanům porážka vynesla další ztenčení jejich mocenské základny. Utrpené ztráty na lidských životech řadí malešovské střetnutí k nejkrvavějším bitvám celých husitských válek. O tom mají v muzeu velkoformátový komiks.

Občerstvení a s novými vědomostmi o pivu i historii jsme se vydali zpět do Kutné Hory, průvodkyní nám byla červená turistická značka. Zpočátku byla cesta nudná, vedla nás přes pole, ale pak přišla změna. Značka vede romantickým údolím řeky Vrchlice, ve kterém se nachází mnoho skalních masívů. Na hrázi Velkého rybníka jsme se pokochali pohledem na klidnou vodní hladinu a kačenky, pod hrází na vrchlické vodopády. Následovaly mohutné ruiny mlýna Cimburk, další skály a poté jsme vešli do betonové štolky pod Spáleným Mlýnem. Když jsme vyšli z podzemí a chtěli mlýn okouknout, tak jsme byli vykázaní přítomnými cizojazyčně mluvícími pracovníky, kteří provádějí rekonstrukci, do patřičných míst. Kolem zavřené restaurace v mlýně Danemark jsme pomalu došli do civilizace. Vycházka nebyla náročná, krajina se nám všem velmi líbila, počasí se umoudřilo a bylo příjemně předjarní.

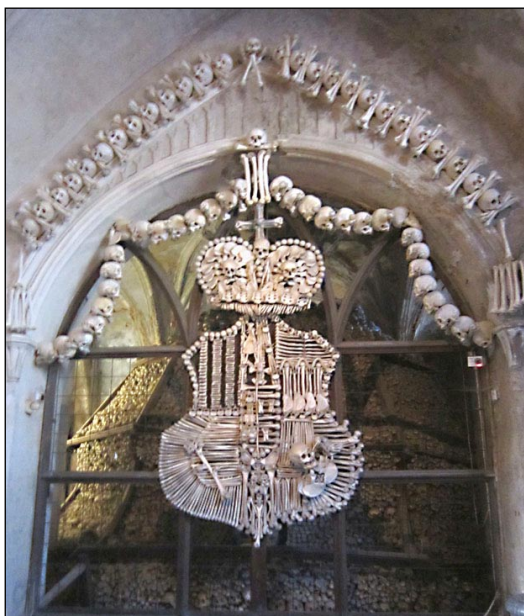

Ruiny mlýna Cimburk

Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Křtitele. Na místě dnešního kostela stával románský chrám založený v roce 1142, který byl zničen v poslední čtvrtině 13. století. V letech 1280–1320 byla vystavěna nová gotická dnes pětilodní bazilika s trojlodním transeptem, katedrálním polygonálním chórem s ochozem a věncem kaplí. Celková délka chrámu činí 87 m. Během husitských válek v roce 1421 byl poničen, obnoven byl na konci 17. století. V 18. století byl přestavěn ve stylu barokní gotiky. Z původního románského areálu se zachoval kostelík, přeměněný po barokní přestavbě na kapitulní síň.

Do Sedlce jsme se dopravili jak kdo uměl a chtěl. V informačním centru jsme vyfasovali sluchátka, což bylo fajn, protože jsme slyšeli, i když jsme se nacházeli jinde než paní průvodkyně.

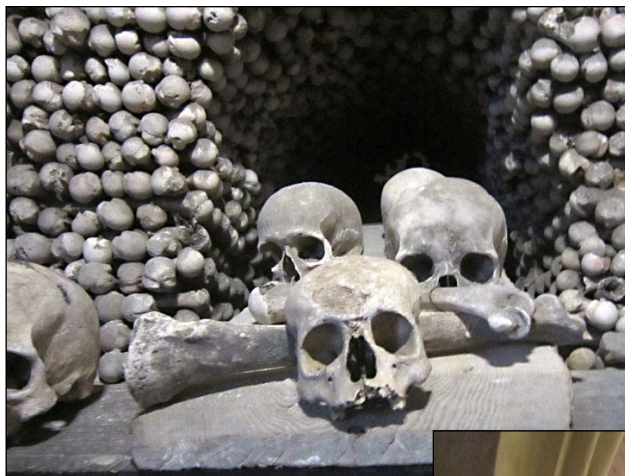
V pondělí nás čekal Sedlec, dnes jedna z městských částí Kutné Hory, rozkládající se na jihovýchodním úpatí vrchu Kaňk zhruba 2 km severovýchodně od centra města. Roku 1142 zde bylo založeno cisterciácké opatství, nejstarší v českých zemích, s klášterním kostelem

Schwarzenberský erb v kostnici

Prvně jsme vyrazili do kostnice, kde probíhá rekonstrukce, což celkový dojem trochu kazí. Kostnice je podzemní kaplí hřbitovního kostela Všech Svatých. V kostnici jsou uloženy ostatky 40 000 našich předků. V roce 1870 provedl mimořádně nápaditou výzdobu kostnice stavební mistr František Rint

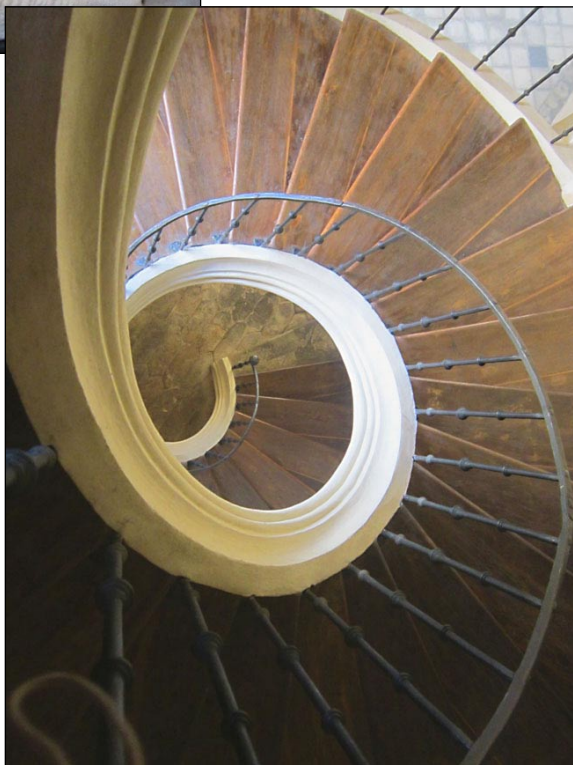
z České Skalice, a proto bývá často považován za původního autora.

Potom jsme se přesunuli do kostela Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Křtitele, kde nás uchvátily jeho rozlehlé prostory a poutavý výklad paní průvodkyně.

Po prohlídce jsme se vydali po žluté turistické

značce na vrchol Kaňk. Zděná, 30 metrů vysoká, rozhledna byla postavena v roce 2013 v místě bývalé hájovny. Zvláštností rozhledny je to, že byla jako první od 30. let 20. století postavena metodou kamenného kyklopského zdiva. Za vyhlídkou do okolí je možné vystoupat 144 schodů nebo využít výtah. Nenechali jsme si výhled z rozhledny, kde je kavárna, ve které bylo teplo jako v sauně, ujit. Dlouho jsme v tom teple ale nevydrželi a sešli jsme svlažit hrdla do restaurace Havířská bouda, která se nachází pod rozhlednou.

V úterý, poslední den našeho srazu, se po snídani

Schodiště v katedrále v Sedlci

vydal každý po vlastní ose většinou na malou procházku po městě a okolí. Někteří navštívili Vlašský dvůr, někteří Muzeum čokolády, někteří si dali kávu v některé z místních cukráren. A během dopoledne se k nám donesla zpráva, že do odvolání jsou zavřené školy. Zatím ještě v klidu jsme poobědvali a naposledy si na nádraží zamávali. To jsme ještě netušili, co bude následovat v příštích dnech, týdnech a asi i měsících a že to zamávání v Kutné Hoře bylo na dlouhou dobu poslední.

Ivana Miklicová

Chřibskou legendu připomíná pamětní deska

V neděli 16. února se před desátou hodinou začaly k altánku u skaliska Buchlov kámen trusit tu menší, tu větší skupinky turistů a přátel přírody. Počasí bylo sice sychravé, profukoval vítr, ale nebe naštěstí deštěm nehrozilo. Ba naopak občas nesměle prokouklo i zimní sluníčko. Důvod setkání byl však natolik významný, že snad žádné počasí nemohlo být překážkou. Všichni sem přišli vzdát poctu památce na neobyčejnou postavu chřibských hvozdů – Vojtu Rosůlka.

Vojtu Rosůlka lze bez nadsázky nazvat chřibským fenoménem. Přírodu a toulky v ní miloval už od svého mládí. Zejména přes Chřiby, které se rozprostírají nedaleko jeho bydliště, nachodil tolik kilometrů, že v nich znal snad každý kámen a každý pařez. Další Vojtovou vášní byla fotografie. Za dlouhá desetiletí

na svých výpravách zachytil svým i fotoaparáty mnohé krásy přírody i lidského dění. Jeho archiv čítající desetitisíce snímků je bohatou studnicí

života druhé poloviny dvacátého století a téměř prvních dvaceti let století jednadvacátého.

Protože byl Vojta aktivním turistou, pokud mu to zdraví jen trochu dovolilo, účastnil se až do pozdního věku také mnoha turistických pochodů. Potkávali jsme ho i na

DVACET KALENDÁŘŮ. Vojta Rosůlek připravil pro turisty 19 ročníků stolního kalendáře Chřiby, zhotovení kulatého 20. ročníku se už nedožil. Vydali jej však jako poctu Vojtovi jeho přátelé.

akcích jihomoravských odborů – Kyjovské padesátce, Štěpánském pochodu v Čeložnici, vřesovických pochodech a nevynechal snad jediné zimní táboření na bučovické turistické základně. A pokaždé se svým neodmyslitelným fotoaparátém připraveným zvětšit nevšední i ty obyčejné okamžiky života.

Na přelomu století pak přišel s jedinečným počinem. Ze svých fotografií začal pro turisty a další milovníky přírody a Chřibů připravovat kalendář. Kalendář byl sice černobílý, ale decentní a o to více malebný. Často byla na jedné straně fotografie stará i šedesát let a o týden později to stejné místo jak vypadá v současnosti. Nikdy jsem kalendářem nelistoval dopředu, ale vždy se nechal překvapit, jaká fotografie na mne další týden ze stránek vykoukne.

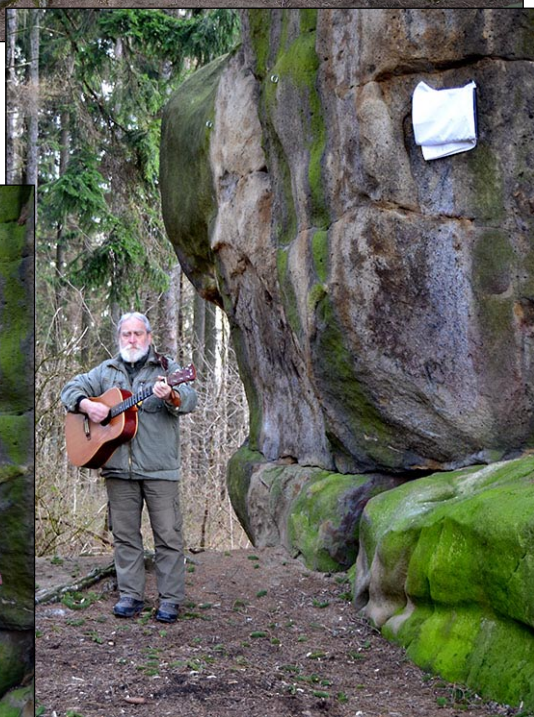
Kalendář byl velice oblíbený, v posledních letech se ho vydávalo několik tisíc kusů. Vojta připravil pro tisk celkem devatenáct ročníků, ten jubilejní dvacátý však už nachystat nestihnul. Odešel do turistického nebe 2. července 2019. V omezeném počtu však kalendář na rok 2020 nachystali Vojtovi kamarádi právě jako vzpomínku na něj.

Krátce po desáté hodině už kolem ohničku před altánkem přešlapoval hlouček turistů, trampů, skautů a kamarádů Vojty Rosůlka a bylo zřejmé, že kdo chtěl, tak už dorazil. Slávek Rosůlek, Vojtův synovec, tedy všechny přítomné vyzval, aby se přesunuli pár metrů za altánek ke skalisku Buchlov kámen, kde všechny ještě jednou oficiálně přivítal jak slovem, tak tramskou písničkou. V krátkém projevu vzpomněl na Vojtu Rosůla Blaha a následně

Slavnostní odhalení pamětní desky Vojtovi Rosůlkovi na skalisku Buchlov Kámen

mu odhalil na Buchlově kameni připevněnou pamětní desku, která chřibskou legendu bude trvale připomínat. Následně pronesl ještě krátkou zdravici předseda

uherskohradištského odboru František Čevela a lesem se opět rozezněly tóny trampských písní.

Slavnostnější část setkání vystřídalo neformální povídání u táborového ohně. Organizátoři setkání přichystali i turistické občerstvení – kdo chtěl, mohl si opéct špekáček. Ještě než

se všichni vydali pomalu ke svým domovům či na zbytek nedělního výletu, shodli se na jednom. Tohoto nedělního dopoledne patrně vznikla v Chříbech nová hezká tradice.

Alf

Odešel nestor vyškovského značkářského obvodu

V neděli 19. dubna 2020 zemřel ve svých nedožitých 97 letech doc. ing. Jiří Kýn, CSc., dlouholetý člen Klubu českých turistů. Narodil se 11. srpna 1923 v Jistebnici u Tábora, zemřel ve Vyškově.

Odešel člen odboru Vyškov, člověk, který celý svůj volný čas věnoval turistice. Nenajde se snad místo, které by neprošel a nezavedl tam nejen svoji svou rodinu a své vyškovské přátele. Nachodil tisíce

kilometrů, hlavně po českých a slovenských horách. Pro turistiku dokázal získat všechny, kteří měli zájem o pohyb v přírodě. Sám se stal členem Klubu českých turistů již ve čtyřicátých letech 20. století.

Ve svých aktivních profesních letech působil jako učitel na Vojenské technické akademii v Brně, kde získal titul inženýr a vědeckou hodnost kandidáta věd, později pak jako učitel

ve Vyškově. Po odchodu z činné vojenské služby se začal plně věnovat rozvoji turistiky nejen ve Vyškově, ale i v celé jihomoravské oblasti. Jeho turistický zájem a aktivita byla velmi široká. V sedmdesátém roce minulého století založil první turistický oddíl mládeže (TOM) ve Vyškově a získal tak řadu nadšených mladých turistů a dalších vedoucích turistických akcí.

Snad největší kus turistické práce odvedl tím, že se v sedmdesátých letech začal věnovat svému velkému koníčku – značení turistických tras. Se svojí ženou a několika přáteli působil jako značkař jihomoravské oblasti, od roku 1985 pak jako předseda značkařského obvodu Vyškov. Za svoji práci získal řadu turistických ocenění a vyznamenání, především jedno z nejvyšších – čestný odznak Vojty Náprstka.

Práce s mládeží a značení však nebyly jeho jediným turistickým zájmem. Věnoval se i turistice seniorů, když v devadesátých letech 20. století založil kroužek vojenských turistů - důchodců, který vedl více než deset let. Nápaditost plánovaných výletů, jejich precizní připravenost a vedení si získávalo uznání a obdiv u všech zúčastněných. Jiří Kýn zastával v Klubu českých turistů řadu funkcí, postupně v oblasti práce s mládeží, ve značení turistických cest a jako neúnavný organizátor turistických akcí. Za svůj celoživotní aktivní přínos české turistice obdržel čestné uznání k 130 letům KČT se zlatou pamětní medailí. Jeho turistické nadšení, zápal pro turistiku a přátelství zůstává v paměti všech, kteří se s ním setkávali.

Prosba oblastního výboru

Všichni snad víte, že máme oblastní webové stránky na internetové adrese www.kct-jmo.cz.

Máme tam samozřejmě i akce, které jsou v kalendáři. Máme na vás velkou prosbu. Web umí zobrazovat propozice i fotografie z akcí. Bohužel jen málo pořadatelů včas posílá své propozice a k tomu alespoň jednu fotografii, která by na akci zvala (může být z minulých ročníků, je na vás, co si vyberete...).

Propozice by se na webu měly objevit hned, jak je vydáte. Údaje z kalendáře opravdu nestačí. U fotografií potřebujeme znát autora – pokud jej neznáte, pak lze uvést „z archívu odboru“. Propozice i fotografie se pak objeví i na webu www.kct.cz a dalších databázích cestovního ruchu, které s KČT spolupracují. Má to velký význam pro informovanost o akcích.

Propozice a fotky posílejte na e-mail slabakova@kct.cz. Máte-li přístup do databáze akcí, uvítáme, když si tam propozice a fotky doplníte sami. Tohle platí celoročně, nezapomínejme své akce „prodat“, vždyť jejich pořádání stojí spoustu úsilí.

Historie Prvních jarních výšlapů

Na novém oblastním webu bychom také rádi zveřejnili informace o všech ročnících Prvního jarního výšlapu – takovou malou kroniku oblastní akce s nejdelsí historií. Základní přehled máme, **uvítali bychom** od pořadatelů či účastníků všelijaké statistické údaje, zajímavosti z toho kterého ročníku a samozřejmě **především vhodné fotografie**. Děkujeme všem předem za spolupráci.

Hana Slabáková, Alf

ZPRAVODAJ JIHOMORAVSKÉ OBLASTI KLUBU ČESKÝCH TURISTŮ: připravuje oblastní výbor, sazba a design Alf. Příspěvky z odborů je možné zasílat e-mailem na alf@ktnoha.cz (texty ve formátu RTF nebo DOC/DOCX, obrázky jako JPG případně TIFF) nebo v písemné podobě na oblastní sekretariát v Brně, Křížkovského 29. Příspěvky zaslané poštou nebo doručené osobně nevracíme – po dohodě je možné si je vyzvednout na sekretariátu v úřední hodiny. Pokud u fotografie není uvedeno jinak, je jejím autorem (dodal ji) autor článku. Vyhrazujeme si právo dlouhé příspěvky zkrátit. Další informace z oblasti lze získat na www.kct-jmo.cz.